

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 107/15
Люксембург, 24 септември 2015 г.

Решение по дела T-124/13, Италия/Комисия и T-191/13,
Испания/Комисия

Общият съд на ЕС отменя три обявления за конкурси, които задължават кандидатите да изберат немски, английски или френски език като втори език и като език за кореспонденция с EPSO

През декември 2012 г. и януари 2013 г. Европейската служба за подбор на персонала (EPSO) публикува в Официален вестник на Европейския съюз три обявления за конкурси на общо основание с цел да бъде съставен списък за бъдещи назначения¹. В тези обявления има изискване към кандидатите за задълбочено владеене на един от официалните езици на Европейския съюз (които към този момент са 23 на брой), като първи език, и за задоволително владеене на втори език, който всеки кандидат трябва да избере измежду немски, английски, или френски език. Вторият избран език трябва да се използва за кореспонденцията между EPSO и кандидатите и в процедурата за подбор и при провеждането на изпитите за конкурсите. В обявленията се посочва, че това ограничение е обосновано от интереса на службата, за да могат кандидатите да бъдат оперативни веднага и да бъдат в състояние да общуват ефективно в ежедневната си работа, тъй като в противен случай имало опасност ефективното функциониране на институциите да бъде сериозно нарушено.

Италия и Испания искат от Общия съд на Европейския съюз да отмени посочените обявления за конкурси. По същество тези две държави членки смятат, че обявленията са дискриминационни и че с тях се нарушава както предвиденият в Регламент № 1 от 1958 г.² езиков режим на Съюза, така и принципът на пропорционалност. Италия и Испания оспорват наложеното на кандидатите задължение да изберат немския, английския или френския език не само като език за кореспонденция с EPSO, но също и като втори език за посочените конкурси.

С решението си от днес Общият съд отменя обжалваните обявления за конкурси.

Във връзка с ограничаването на езиците, които могат да бъдат използвани в кореспонденцията между кандидатите и EPSO, Италия твърди, че европейските граждани имат право да се обръщат към институциите на Съюза, като използват който и да е от 23-те официални езика, и че те имат право да получават отговорите на институциите на същия език. Поради това спорното ограничаване представлявало дискриминация в ущърб на гражданите, чийто официален език не е немски, английски или френски език. Испания

¹ Това са обявление за конкурс на общо основание EPSO/AST/125/12 с цел да бъде съставен списък за назначения на асистенти в областите одит, финанси/счетоводство и икономика/статистика (ОВ С 394 А, 2012 г., стр. 1), обявление за конкурс на общо основание EPSO/AST/126/12 с цел да бъде съставен списък за бъдещи назначения на асистенти в областите биология, науки за живота и здравни науки; химия; физика и материалознание; ядрени изследвания; гражданско и машинно инженерство, инженерство в електротехниката и електрониката (ОВ С 394 А, 2012 г., стр. 11) и обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/248/13 с цел да бъде съставен списък за бъдещи назначения на администратори (AD 6) в областите сигурност на сградите и инженерство в областта на специалните строителни техники (ОВ С 29 А, 2013 г., стр. 1).

² Измененият Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 3).

допълва, че това ограничаване на практика дава конкурентно предимство на всички кандидати, чийто първи език е един от трите езика, посочени по-горе.

Като припомня решение на Съда на ЕС по този въпрос³, Общият съд подчертава, че макар институциите да могат да определят реда и условията за прилагане на езиковия режим във вътрешните се правилници, институциите, до които се отнасят обжалваните обявления, не са използвали тази възможност, а във всеки случай обявленията за конкурси не могат да се считат за вътрешни правилници. Така, при липсата на други разпоредби в тази област, отношенията между институциите и техните длъжностни лица и други служители попадат в приложното поле на Регламент № 1. Същото важи и за отношенията между институции и кандидати във външен конкурс, които по принцип не са нито длъжностни лица, нито други служители. Общият съд допълва, че за разлика от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) институциите, до които се отнасят обжалваните обявления, нямат специфичен езиков режим. **Общият съд заключава, че с обжалваните обявления е нарушен Регламент № 1, тъй като в тях възможността за кореспонденция с EPSO е ограничена до посочените по-горе три езика. Само този мотив е достатъчен да обоснове отмяната на трите обявления, без да е нужно да се проверява дали те водят до забранена дискриминация на основание на езика.** По този начин Общият съд обяснява, че кандидатът има право да избере езика, на който да попълни формуляра за кандидатстване, измежду всички официални езици и че изпращаните от EPSO съобщения трябва да бъдат написани на избора от кандидата език. Обратно на това, което твърди Комисията, използването на един от трите езика от кандидат, който би предпочел да кореспондира с EPSO на друг официален език, не може да гарантира яснотата и разбирането при контактите между EPSO кандидатите.

Колкото да задължението за кандидатите да изберат немския, английския или френския език като втори език за конкурсите, Общият съд отново припомня практиката на Съда на ЕС, който приема, че ограничаването на избора до ограничен брой езици е дискриминация на основа на езика. Очевидно е наистина, че с такова задължение се създава възможност някои потенциални кандидати (тези, които владеят задоволително поне един от посочените езици) да бъдат поставени в по-благоприятно положение, тъй като те могат да участват в конкурса и по този начин да бъдат назначени на работа като длъжностни лица или други служители на Съюза, докато другите, които нямат такива познания, са изключени. Общият съд изследва мотивите за ограничаването в обжалваните обявления, за да установи дали то може да бъде обосновано.

Според Общия съд твърдението, че немският, английският и френският език остават най-широко използваните езици с оглед именно на дългогодишната практика на институциите на Съюза по отношение на езиците, които се използват за вътрешна комуникация, е неопределено твърдение, което не е подкрепено с никакви конкретни обяснения. **Не би могло да се презюмира, че новоназначено длъжностно лице, което не владее нито един от работните езици или езиците за разисквания на институция, няма да бъде способно да върши веднага полезна работа в съответната институция.**

Общият съд посочва, че представените от Комисията статистически данни не могат да подкрепят твърденията ѝ относно използването на езиците в европейските институции. Що се отнася до представените също от Комисията статистически данни за изучаването на чужди езици в държавите членки на Европейския съюз, Общият съд смята, че те не изключват наличието на дискриминация. **Общият съд стига до извода, че Комисията не е доказала, че спорното ограничаване отговаря на интереса на службата. Според него задължаването на кандидатите да изберат като втори език немски, английски или френски език не се оказва нито обективно обосновано, нито пропорционално на целения от Комисията резултат, а именно да бъдат назначени длъжностни лица и други служители, които да могат да работят веднага.**

³ Решение от 27 ноември 2012 г., *Италия/Комисия* (C-566/10 P.; вж. [ПС № 153/12](#)).

ЗАБЕЛЕЖКА: Решението на Общия съд може да се обжалва само по правните въпроси пред Съда в срок от два месеца, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

Пълният текст на съдебните решения по дела [T-124/13](#), и [T-191/13](#) е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708